

ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΓΙΑ ΤΖΙΝΓΚ

(Τὸ Γιλ Τζίνγκ εἶναι ἔνα ἀρχαίο κινέζικο διβλό ποὺ ἀγάπει τὴν ἀνθρώπινη γλώσσα καὶ γνῶση σὲ 64 ἔξαγραμμα ποὺ συνθέτουν ἐναλλασσόμενα τολγαριμα γλὺν καὶ γάνγκ, θηλυκὰ καὶ ἀρσενικά. Ἡ παράδοση λέει πὼς ὁ μυθικὸς αὐτοκόπτορας Φοὺ Σί — 2852 - 2788 π.Χ.— εἶδες τέτοιες γραμμὲς στὸ καυκαλὸ μᾶς χελώνας.)*

'Ο οδράνος, ή γῆ καὶ τὸ νερό^ς
(Richard Wilhelm, I Ching or book of changes: ἄγγλ. μετάφρ. Cary F. Baynes, ἔξαγραμμα 1, 2, 29)

(...) Οἱ μυριάδες τ' ἀντικείμενα ποὺ προκύπτουν ἀπ' τὸ Τ' ἡ Τζίνγκ καὶ χόνονται σ' αὐτῷ — τὴν ἡρεμην πραγματικότητα ποὺ εἶναι κάτω ἀπ' τοὺς κόσμους τῆς μορφῆς, τῆς ἐπιθυμίας καὶ τῆς ἀμορφότητας.

'Είναι τὸ Τ' ἡ Τζίνγκ — ή Συμπαντική Ἀρχή, ή "Εσχατη αἰτία, τὸ Ἀπόλυτο, τὸ Αἰώνιο, τὸ Ἄναλλαχτο, τὸ Μεταβαλλόμενο, τὸ "Ἐνα, τὸ Ήν. Τίποτα δὲν βρίσκεται ἕξω τούτη ποτα δὲν εἶναι ποὺ νὰ τὸ περιέχει ὀλόληχο. "Όλα τὰ πράγματα προέρχονται ἀπ' αὐτό. "Όλα τὰ πράγματα ἐπιστρέφουν σ' αὐτό· τίποτα δὲ μπαίνει οὔτε ἐπιστρέφει σ' αὐτό. Αὐτὸς εἶναι ὅλα τὰ πράγματα· δὲν εἶναι κανένα πράγμα. "Ετοι, Τ' ἡ Τζίνγκ (ή έτσι ή τόλμη μου θεωρεῖ πώς τὸ καθορίζει).

(John Blofeld, I Ching, The Book of Change)

ΒΙΒΛΟΣ

'Ἄδαμ δὲ ἔγνοι τὴν γυναικαν αὐτοῦ, καὶ συλλαθοῦσα ἔτεκεν τὸν Κάιν καὶ εἶπεν· Ἐκτησάμην ἀνθρωπον· διὰ τοῦ Θεοῦ.

(Διορθωμένο 'Εβραικό:) Συνευρέθη δὲ ὁ 'Άδαμ μὲ τὴν σύζυγὸν τοῦ Εδαν, αὐτὴ δὲ συνέλαβε καὶ ἔτεκε τὸν Κάιν (ἀπόκτημα). Καὶ εἶπεν· «ἔπανεκρδισα τὸν σύζυγόν μου ὁ Κύριος εἶναι μαζί μου».

(Αθαν. Χ. Χαστούπης, Έκδ. Γιοβάνη)

ΣΑΜΑΝΙ ΣΜΟΣ

Μιὰ μέρα κοιμόμουνα στὸ κρεβάτι μὲ πόνους· τότε ἔνα πνεῦμα μὲ πλησίασε. "Ήταν μιὰ γυναικα πολὺ δημοφη, πολὺ λεπτή, θηλυκή ψηλή ἀπὸ μιᾶς ἀστούς ἀστούς (71 ἑκ.). Τὸ πρόσωπό της καὶ ὁ στολισμὸς της ἐμοιαζάν σ' ὅλα μὲ μιᾶς ἀπὸ τις γυναικες μας τις Γκόλνες (...) Μου εἶπε: «Εἴμαι η ἀγιάμι τῶν προγονών σου, τῶν σαμάνων. Τοὺς ἔμαθα νὰ σαμανίζουν, τώρα θὰ μάθω ἐσένα. (...) Σ' ἀγαπάω. Θὰ γίνεις μντρας μου, γιατὶ τώρα δὲν ἔχω μντρας καὶ θὰ γίνω γυναικα σου (...) "Αν δὲ θέλεις νὰ μὲ ὑπακούσεις, τόσο τὸ χειρότερο γιὰ σένα. Θὰ σὲ σκοτώσω». Απὸ τότε δὲν ἔπαιρε νῦν ὅχεται σπίτι μου: κοιμάμαι μαζὶ της ώπως μὲ τὴ γυναικα μου (...). (Mircea Eliade, Le Chamanisme et les techniques aitchaques de l'extase)

ΒΕΔΕΣ - ΟΥΠΑΝΙ ΣΑΔΕΣ

1

Δέν υπῆρχε ὑπαρκτὸ κι ἀνύπαρκτο. Δέν ἤταν ἐπικράτεια· τοῦ ἀέρα οὕτε οὐρανὸς πέρα του.

Τὶ ἐκάλυψε; Πότε; Τὶ ἔδωκε σκέπη; Ήταν νερό· ἔκει· τὸ ἀπροσμέτρητο βάθος τοῦ νεροῦ; (...)

Κι ἔπειτα σηκώθηκε ὁ πόθος στὴν ἀρχή, ὁ πόθος, ὁ πρωταρχικὸς πόθος, τὸ σπέρμα τοῦ πνεύματος.

Σοφοὶ ποὺ ἔψαξαν μὲ τὴ σκέψη τῆς καρδιᾶς τους, ἀνακάλυψαν τὸ βασιλεῖο τοῦ ὑπαρκτοῦ μὲς τὸ ἀνύπαρκτο (...).

Ποιοὶ στὴν ἀλήθεια ἔζειρε καὶ ποιός μπούει νὰ τὸ πεῖ, ποδὺ γεννήθηκε καὶ ποδὺ ἔρχεται αὐτὴ ή δημιουργία;

Οι θεοὶ ἔγιναν μετὰ ἀπ' τὸν κόσμο. Ποιός λοιπὸν ἔζειρε πούθε ηθε δάχη· δάχη στὴν θαυμαξή;

Αὐτός, ή πρώτη προδελευση τούτης τῆς δημιουργίας, τὴν σχημάτισε ὅλη ή δὲν τὴν σχημάτισε,

ποὺ τὸ μάτι του ἐλέγχει τοῦτο τὸν κόσμο στὰ πλὸ ψηλὰ τ' οὐρανοῦ· αὐτὸς στὴν ἀλήθεια τὸ ἔζειρε, ή ίσως δὲν τὸ ἔζειρε.

(Πίγγ - Βέδα μετάφραση τοῦ 1968, δὲς «Μικρὸ δοκίμιο γιὰ τὴ γλώσσα, 1967».

2

Στὴν δάχη αὐτὸς ἤταν μὴ ὑπαρκτό. "Εγίνε ὑπαρκτό, μεγάλωσε. "Αλλαξε σ' ἀδγό. Τὸ ἀδγό ζεστανόταν ἔνα χρόνο. Τὸ ἀδγό ἀνοιξε. Τὰ διὸ μισά ἤταν ἔνα δασμένιο καὶ τ' ἀλλό χρωσό.

Τὸ δασμένιο έγινε αὐτὴ ή γῆ, τὸ χρυσό δ